

KOMORNIK SĄDOWY

Kod zawodu:

261904

1. Zadania zawodowe

Komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym. Komornik działa przy sądzie rejonowym, ale sam nie jest organem władzy sądowniczej, gdyż nie sprawuje wymiaru sprawiedliwości w rozumieniu art.175 ust. 1 Konstytucji RP w rozumieniu art.175 ust.1 Konstytucji RP. Podstawowym zadaniem komornika jest wykonywanie czynności egzekucyjnych w sprawach cywilnych, a zwłaszcza o roszczenia pieniężne i niepieniężne oraz o zabezpieczenie roszczeń; wykonywanie innych tytułów wykonawczych oraz tytułów egzekucyjnych, które podlegają wykonaniu w drodze egzekucji sądowej bez zaopatrywania ich w klauzulę wykonalności; sporządzanie protokołu stanu faktycznego przed wszczęciem procesu sądowego lub przed wydaniem orzeczenia na zarządzenie sadu lub prokuratora. Dodatkowo komornik ma prawo doręczania zawiadomień sądowych, obwieszczeń, protestów i zażaleń oraz innych dokumentów za potwierdzeniem odbioru i oznaczeniem daty; na wniosek organizatora licytacji – sprawowania urzędowego nadzoru nad dobrowolnymi publicznymi licytacjami, z przybiciem najniższej lub najwyższej oferty; weryfikowania istnienia i treści tytułów wykonawczych wydanych w postępowaniach elektronicznych. Sposób przeprowadzenia egzekucji określa wierzyciel. Na wniosek wierzyciela komornik przeprowadza egzekucję np. z ruchomości, nieruchomości, rachunku bankowego, innych wierzytelności

2. Warunki podjęcia pracy w zawodzie

W zawodzie komornika, podobnie jak w innych zawodach prawniczych, najważniejsze jest wykształcenie, odbyta aplikacja oraz zdany egzamin państwowy, będący podstawą do nadania uprawnień zawodowych. W ramach studiów, przyszły komornik zdobywa szeroką wiedzę odnoszącą się do wszystkich dziedzin prawa, a następnie w toku aplikacji komorniczej poszerza wiedzę zwłaszcza z zakresu prawa cywilnego materialnego i procesowego.

Działalność komorników sądowych reguluje ustawa z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji (tekst jednolity Dz. U. z 2011 r., poz.1376 ze zmianami). Zgodnie z art.10 tej ustawy **komornikiem może zostać osoba, która:**

- posiada obywatelstwo polskie,
- ma pełną zdolność do czynności prawnych,
- posiada nieposzlakowaną opinię,
- nie była karana za przestępstwo lub przestępstwo skarbowe,
- nie jest podejrzana o przestępstwo ścigane z oskarżenia publicznego lub przestępstwo skarbowe,
- ukończyła wyższe studia prawnicze w Rzeczypospolitej Polskiej i uzyskała tytuł magistra prawa lub zagraniczne studia prawnicze uznane w Rzeczypospolitej Polskiej,
- posiada zdolność psychiczną i fizyczną pozwalającą na pełnienie obowiązków komornika, którą ustala lekarz medycyny pracy,
- odbyła aplikację komorniczą,
- złożyła egzamin komorniczy,
- pracowała w charakterze asesora komorniczego co najmniej 2 lata,
- ukończyła 26 lat i nie przekroczyła 70 lat.

Wymóg odbycia aplikacji komorniczej i złożenie egzaminu komorniczego nie dotyczy osób, które ukończyły aplikację sądową, prokuratorską, adwokacką, radcowską lub notarialną

i zdały wymagany egzamin oraz osób, które w okresie nie dłuższym niż 6 lat przed dniem złożenia wniosku o powołanie na stanowisko asesora komorniczego były zatrudnione co najmniej 3 lata na stanowisku referendarza sadowego, starszego referendarza sadowego, aplikanta sadowego, aplikanta prokuratorskiego, asystenta prokuratora, asystenta sędziego lub były zatrudnione w Sądzie Najwyższym, Trybunale Konstytucyjnym lub w międzynarodowym organie sadowym, w szczególności w Trybunale Sprawiedliwości Unii Europejskiej lub Europejskim Trybunale Praw Człowieka i wykonywały zadania odpowiadające czynnościom asystenta sędziego.

Wymóg odbycia aplikacji komorniczej, złożenia egzaminu komorniczego i pracy w charakterze asesora komorniczego nie dotyczy sędziów, prokuratorów, adwokatów, radców prawnych, notariuszy, radców lub starszych radców Prokuraturii Generalnej Skarbu Państwa oraz osób posiadających stopień doktora nauk prawnych.

Komornika sądowego powołuje Minister Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii rady właściwej izby komorniczej, na wniosek samego zainteresowanego, bez uprzedniego ogłoszenia o wolnym stanowisku. Każdy zainteresowany może złożyć do Ministra Sprawiedliwości wniosek o powołanie, wskazując sąd rejonowy, przy którym chce być powołany. W przypadku, jeśli nie jest to celowe, Minister może odmówić powołania na stanowisko komornika, biorąc pod uwagę potrzeby prawidłowego i sprawnego wykonywania czynności egzekucyjnych w danym rewirze, wielkość wpływu, stan zaległości spraw o egzekucję i o wykonanie postanowienia o udzieleniu zabezpieczenia, stopień opanowania wpływu w tych sprawach, ilość przedsiębiorców mających siedzibę lub oddziały oraz liczbę i strukturę ludności w rewirze. Dodatkowo możliwe jest złożenie wniosku o powołanie na stanowisko komornika sadowego, jeżeli Minister Sprawiedliwości dokonał ogłoszenia o zwolnieniu stanowiska na skutek śmierci lub odwołania komornika.

Osoby zainteresowane pracą komornika muszą być przygotowane na ciężką, stresującą pracę, obciążającą psychicznie. Komornik najczęściej dokonuje czynności osobiście, dlatego praca ta wymaga dużego zorganizowania, umiejętności podejmowania szybkich decyzji oraz dużej odporności psychicznej, wiążącej się zarówno z podejmowaniem trudnych decyzji, jak również niechęcią społeczeństwa. Ze względu na często występujący opór dłużników wobec działań komornika musi on posiadać dużą odporność emocjonalną i umiejętność panowania nad własnymi emocjami oraz kontrolowania własnych zachowań. Ważna jest też zdolność

logicznego rozumowania, a także sprawność językowa. Komornik musi być stanowczy - podstawą jego działania jest decyzja sądu, której samodzielnie kwestionować. Postępowanie egzekucyjne wymaga w wielu przypadkach pozbawienia dłużnika przysługujących mu środków finansowych, ruchomości i nieruchomości, łącznie z pozbawieniem ich dotychczas zajmowanego mieszkania czy domu i przekwaterowaniem do noclegowni.

Ponadto w prowadzeniu kancelarii potrzebne są umiejętności kierownicze. Ze względu na specyfikę pracy komornik niekiedy musi korzystać z asysty policji, aby chronić swoją osobę przed agresją dłużników. Miejscem pracy komornika jest kancelaria komornicza utworzona i zorganizowana samodzielnie przez komornika, ale nadto musi on też wykonywać czynności w terenie, nie tylko na obszarze właściwości sądu. Przy którym został powołany

Komornicy wykonują pracę pod nadzorem prezesa właściwego sądu rejonowego, sądu rejonowego, przy którym działają oraz samorządu komorniczego. Przy wykonywaniu swoich czynności podlegają tylko ustawom oraz orzeczeniom sądowym.

3. Szanse zatrudnienia

Ze względu na specyfikę zawodu komornika sądowego i procedur naboru, statystyki dotyczące bezrobocia i ofert pracy pojawiających się na rynku pracy, nie obejmują tego zawodu.

4. Podnoszenie kwalifikacji

Zgodnie z art.93 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o komornikach sądowych i egzekucji organizowanie doskonalenia zawodowego komorników oraz organizacja szkolenia aplikantów komorniczych jest ustawowym obowiązkiem samorządu komorniczego.

Natomiast w interesie każdego komornika jest ciągle doskonalenie swoich kwalifikacji we własnym zakresie. Znajomość aktualnych przepisów prawa, profesjonalnej obsługi klientów polegającej na sprawnym i dynamicznym wdrażaniu nowoczesnych systemów informatycznych, jest niezbędnym warunkiem szybkiego i efektywnego sposobu ustalania majątku dłużnika, a tym samym skutecznego wyegzekwowania długu.

W związku z powyższym komornicy sądowi korzystają

z dostępnych ofert szkoleniowych zamieszczanych na stronach internetowych regionalnych izb komorniczych – (w woj. lubelskim - [http://izba.lubelska.komornik.pl/.](http://izba.lubelska.komornik.pl/))